Aga mitte kerge meel ja see on kõige parem.

Mardi Widrik on napsi armastaja, ta istub tihti kõrtsis joob ühe.

Eks seda tee iga üks nüüdsel päewadel.

Aga Enno mitte, nõndasama ka Saare Hindrik.

Mis sa Saare Hindrikut räägid, see on pea lõukoer tööle, ta on omast kohast terwe lossi ülesse ehitanut, läksin weel täna sealt mööda, seda ei mõista iga mees ja tema peal hingab otse Jumala õnnistus.

Ja tema wanemad wirisesiwad waesuses sanna nurgas.

Waesed ei olnud nemad just mitte, Hindriku isa oli esimene hea noa meister, ta teenis palju raha sellega, seda ei näitnud ta aga ühelegi, ega siis Hindrik ise kõiki ei ole jõudnud koguda.

Aga töö mees on ta, pidab nüüd emaga talu, ei wõta naist.

Temal on weel wõlgasid ja ta saab sedawiisi kõige kergemalt läbi, — ka tema koht on wäga ilus.

Aga millal siis meie päris koha ostame?

Meie oleme kord liiwa kingule jubtunud ja niriseme siin edasi, kunni Liiwa Annus meid koristab, meil ei ole ka enam kui üks tütar, läheb ta mehele, siis annan talu ära ja poen sauna, kaua siis siin waewlen. — Leiba teenin ikka, kraami müün ära, saan raha ka, ehk ostan siis weikse tüki maad, on meile küllalt.

See on tõsi, peaks Jumal Salmele hea mehe juhatama, Widrikulle ei soowi ma enam mitte.

Widriku tee läheb, kül näed, kord tuiga taiga, meie kõrtsis on libe mees, kes raha mõistab kiskuda ja noori mehi jooma saata, kui asi seda wiisi edasi läheb, siis on mõne aastaga siin terwe joodiku pesa, ja siis hoia aida uksed kinni, juba nüüd teewad kõrtsi juures kõiksuguséd tükid, küll weel hullemad tulewad.

Aga mis neist majadest nii palju ehitakse, kolm wersta siit tehakse jälle uus ülessi.

Naad toowad ju põhjatumat renti. Wiina ja kõrtsi



sõber, on ka nende tegijate raha hallik, kes sest hoolib, et wald hulka läheb.

Walla rahwas peaks ise targaks saama ja mitte jooma.

Kes pimedale silmad päbe paneb, ehk joodikult wiina himu ära wõtab, mida enam wiina läheb seda lustilikum kõrtsimees ja tema peremees, rahwas laastab isi ennast paljaks. Eesti rahwas, sa oled ise oma õnnetuse sep, saa targemaks, mõistlikumaks ja mõtlemajaks!! — aga kes seal tulewad, see on kui Salme.

Jah muidugi aga kolm teist tulewad ühes ja waata kuida Hansu Enno otse Salme kõrwas kõnnib, aga weel enam imet, Hansu Meeta kõnnib jälle Saare Hindrikuga, mis see kõik tähendab?

Noorte rahwa asi, külap saame kohe kuulda, on warsi meie juures. Tere ka Jaani rahwas, hüüdis Meeta, meie oleme Salmet kodu saatnut aga teda peate jälle kohe kaotama.

Kuidas nii, kaotama? — küsis Salme ema kartlikult.

Jah Salme peab ära kodust saadetama, kangele, tema on täna suure kurja walmis teinut, ära ära teie hulgast, waatke teda weel wiimist korda, pea tulewad wedajad? . —

Ära tee jälle nalja, Salme ei ole ühtegi kurja teinut.

Ja muidugi, ta on minu wenna südame ära waraستanut ja peab sellepärast teie majast nelja nädala pärast meile tulema.

Armsad wanemad, teie tütar Salme on ennast minule naeseks lubanut ja kolme ehk nelja nädala järele saawat pulmad, kas olete rahul, ütles Enno põhalikult.

Eks ole tõsi, karjatas Meeta, waata kui häbelik ta Enno kõrwas on. — Aga ta saab hea mehe, Enno on kui Salmele loodut.

Ja mis ütled sina Salme selle? küsis isa.

Ma olen tugewat tuge leidnut, armsad wanemad laske mind minna.

Ah ah ah a aa, naeris Meeta, eks nüüd pulma pidu tulemas!

Ja mis sina nii Saare Hindriku ligidal tõnnid? küsis Salme ema!